

مجردها خوشبخت هستند؟

شواهد و قرائن این‌طور برداشت می‌شود افرادی که زندگی‌های مجردی دارند از سوی جامعه آسیب‌پذیرترند و نمی‌توانند در شرایط بحرانی روحی و مالی تصمیم‌گیری‌های درست‌تری داشته باشند.

شواهد و قرائن این‌طور برداشت می‌شود افرادی که زندگی‌های مجردی دارند از سوی جامعه آسیب‌پذیرترند و نمی‌توانند در شرایط بحرانی روحی و مالی تصمیم‌گیری‌های درست‌تری داشته باشند.

به گزارش سلامت نیوز، فرهیختگان نوشت: توجه به موضوع زندگی در خانه‌های مجردی و افزایش میل به تجرد از سوی جوانان، نخستین‌بار در سال 87 با صحبت‌های جامعه‌شناسان؛ مدیر وقت حوزه فرهنگی اجتماعی سازمان ملی جوانان و ارائه آمار افزایش 27 درصدی خانه مجردی در کشور آغاز شد. این خبر همان زمان واکنش‌ها و بسیاری را میان مسئولان برانگیخت، اما پس از مدتی مسکوت ماند. همچنین بر مبنای گزارش سال 89 سازمان ملی جوانان، 30 درصد از جوانان 6 کلانشهر تهران، و مشهد، شیراز، اصفهان، تبریز، اهواز؛ زندگی مجردی دارند که آسیب‌های زیادی را بر فرد و جامعه تحمیل می‌کند.

عدم تمایل به تشکیل خانواده و محدود شدن آزادی از جمله دلایلی است که امروزه در فکر برخی جوانان نفوذ کرده و باعث شده است آنها تجردزیستی؛ را به زندگی در کنار خانواده ترجیح دهند.

همچنین رعایت نکردن عواملی مانند طرح آمایش سرزمینی دانشگاه از جمله مواردی است که به زندگی مجردی جوانان دامن می‌زند و سبب می‌شود فرد در ابتدای راه جوانی تجربه تنهایی زندگی کردن و تنهایی با مشکلات زندگی دست و پنجه نرم کردن را کسب کند.

آمارهای جدید نشان می‌دهد که جوانان دیگر تمایلی به ادامه زندگی با خانواده‌های خود ندارند و سعی می‌کنند به تنهایی یا با چند نفر از دوستان خود زندگی کنند و در برخی مواقع به دیدار والدین خود بروند.

سن بالای ازدواج، تحصیل در شهرهای دیگر، تفاوت سنی بین والدین و فرزندان، نبود تعاملات دوطرفه در خانواده‌ها، افزایش آمار طلاق و... از دلایلی است که جوانان برای داشتن یک زندگی مجردی عنوان می‌کنند.

هر کدام از موارد بالا می‌توانند دلیلی برای تنهایی زندگی کردن باشند، ولی در شرایط استثنا! وقتی پدیده‌ای در جامعه شیوع پیدا می‌کند و فراگیر می‌شود یعنی یک‌جای کار می‌لنگد و این به اصطلاح راه‌حلی که در برخی موارد خوب است تبدیل به معضل می‌شود و جامعه نگاه بد دارد.

فرهنگ، اقتصاد و دو عامل زندگی مجردی

سیدحسین حسینی، جامعه‌شناس و استاد دانشگاه تهران در گفت‌وگو با فرهیختگان؛ اشاره به علل پیدایش زندگی مجردی در جامعه اظهار کرد: در دوران مدرن یعنی اواخر قرن 19 میلادی و ابتدای قرن 20 میلادی بعد از اینکه جامعه صنعتی شد و اقتصاد و روابط اجتماعی و الگوی‌های فرهنگی متنوع شد یک‌سری تغییرات در خانواده‌ها ایجاد شد.

وی افزود: روابط افراد در خانواده بیش از آنکه به منابع اقتصادی داخلی مربوط باشد به روابط اقتصاد خارجی مربوط است؛ یعنی ما در این عرصه به اقتصاد اجتماعی رسیده‌ایم و شرایط اقتصادی فرزندان به شرایط اقتصادی خانواده‌هایشان گره نخورده است.

این استاد دانشگاه با اشاره به تشریح شرایط اقتصاد اجتماعی گفت: به‌طور مثال شما می‌روید و

در شهر دیگری درس می‌خوانید و در آنجا هم می‌توانید شغلی مناسب با درآمدی قابل قبول پیدا کنید و به دور از خانواده به ادامه زندگی خود بپردازید.

حسینی تصریح کرد: زندگی مجردانه یعنی یک نفر زیر یک سقف تنها زندگی کند؛ این فرد می‌تواند دانشجوی شهر دیگری یا فردی که طلاق گرفته یا جوانی باشد که به دنبال کار به شهر دیگری آمده یا هر قشر از جامعه را به خود اختصاص دهد که متأسفانه این آمار در شهرهای بزرگ؛ بیشتر از شهرهای کوچک است.

این جامعه‌شناس با اشاره به دلایل مستقل شدن جوانان، می‌گوید: مستقل شدن دو دلیل عمده دارد؛ فرهنگ یکی از آن دلایل است، اختلاف سنی بین والدین و فرزندان زیاد است و در برخی زندگی‌های فعلی می‌بینیم که جوان 30 ساله نمی‌تواند خانواده خود را تحمل کند و متقابلاً خانواده هم نمی‌تواند خواسته‌ها و رفتارهای جوانش را درک کند، اینجاست که اختلاف تفکرات و رفتارها نمود پیدا می‌کند و زندگی در زیر یک سقف برای طرفین دیگر امکان ندارد.

وی ادامه داد: مبحث شغل و شاغل بودن که دلیل دیگر تمایل افراد به زندگی مجردی تلقی می‌شود در دنیای فعلی تعریف متفاوتی به خود گرفته است و فرد هر قدر که به شغلش اهمیت دهد و خود را وقف شغل کند با ارزش‌تر است و جایگاه شغلی بهتری دارد. همین امر باعث می‌شود که به‌طور مثال وقتی خانم یا آقای می‌بیند وجود فرد دیگری در زندگی به شغل او لطمه می‌زند، برای از دست ندادن جایگاه اجتماعی خود، آن فرد را کنار می‌زند و از بین شغل یا همراه زندگی، شغل را انتخاب می‌کند.

این استاد دانشگاه با اشاره به افزایش آمار زندگی مجردی در جامعه گفت: متأسفانه این پدیده اجتماعی به وجود آمده و در حال گسترش است؛ مجردهایی هستند که ازدواج نکرده‌اند و مجردهایی هستند که بعد از ازدواج باز هم ترجیح می‌دهند زندگی مجردی را انتخاب کنند.

حسینی خاطرنشان کرد: جامعه با نداشتن برنامه‌هایی برای آینده جوانان خواسته یا ناخواسته زیست مجردانه؛ را برای کودکان در محیط‌های خانوادگی رقم می‌زند و زمانی که یک کودک می‌بیند برادر یا خواهر بزرگ‌تر خانواده برای کسب درآمد یا تحصیل به شهری دیگر می‌رود، او هم خواسته یا ناخواسته با این دیدگاه بزرگ می‌شود.

این استاد دانشگاه در پایان تأکید کرد: بالا رفتن سن ازدواج و عادت به تنهایی زندگی کردن هم از دیگر عواملی است که می‌تواند به این معضل دامن بزند.

تعریف ما از خانه مجردی، زیست‌تنهای یک فرد است

محمدتقی کرمی، عضو هیات‌علمی گروه جامعه‌شناسی دانشگاه علامه طباطبایی در تعریف تک‌زیستی و زندگی مجردی در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌ها اظهار کرد: تعریف ما از خانه مجردی، زیست‌تنهای یک فرد است، بدون اینکه برای آن یک نقطه پایانی تعریف کند. در واقع تک‌زیستی و زندگی مجردی، افقی غیر از زندگی در تنهایی ندارد و فرد حالت منتظر نخواهد داشت؛ یعنی نمی‌گوید دو سال سربازی است و تمام می‌شود یا چهار سال دانشگاه است و تمام می‌شود، یا سه سال کار در غیر از شهر خودش است و تمام می‌شود. در واقع مجردزیست کسی است که بدون داشتن افقی روشن، تنها زندگی می‌کند.

زندگی مجردی برای جامعه ضرر هم دارد؟

نمی‌توان قطع به یقین گفت که زندگی‌های مجردی برای جامعه ضرر دارند یا بی‌ضررند، ولی از شواهد و قرائن این‌طور برداشت می‌شود افرادی که زندگی‌های مجردی دارند از سوی جامعه آسیب‌پذیرترند و نمی‌توانند در شرایط بحرانی روحی و مالی تصمیم‌گیری‌های درست‌تری داشته باشند.

افرادی که زندگی‌های مجردی داشته‌اند و بعد از چند سال تنها زیستن به خانواده برگشته‌اند،

می‌گویند در اوایل زندگی مجردی همه چیز خوب است؛ اختیار تمام کارهایت با خودت است و خودت برای زندگی تصمیم‌گیری می‌کنی، ولی در ادامه زندگی با صدای صحبت کردن‌های دسته‌جمعی همسایه دلت برای خانواده تنگ می‌شود، هرچیزی برای تو بهانه‌ای می‌شود تا دلتنگ زندگی خانوادگی شوی.

زندگی‌های مجردی که قطعیت دارند؛ گاه برای اینکه شکست نخورند ازدواج‌های سفید ختم می‌شوند و دو نفر در کنار هم بدون هیچ‌احساس و وظیفه‌ای نسبت به هم و تنها به دلیل همخانه بودن زندگی می‌کنند که این مورد هم خود آسیبی مجزا و قابل بررسی است.

آمایش طرح سرزمینی تحصیلی، کمک به افزایش میل ازدواج در جوان، بهبود شرایط اقتصادی و وام‌ها برای افرادی که قصد ازدواج دارند، میل به فرزندآوری در سنین پایین در زوجین و... می‌توانند از جمله مواردی باشند که به کاهش و تنها زیستی در جوانان کمک می‌کنند.